

דעות אחרונות

בשולי ידיעות אחרונות

המלחמה היקרה ביותר

ראש הממשלה הכריע השבוע: תקציב הביטחון לשנה הבאה יגדל בעוד כשני מיליארד שקל. התוספת נומקה בעלויותיה הגבוהות של מלחמת לבנון השנייה. אכן, גבוהות היו עלויות אלה. אישיות בכירה במגזר העסקי מציעה לבחון אותן על-פי המודים המקובלים במגזר: עלות מול תועלת. הנה המדידה, בסכומים מעוגלים:

תקציב הביטחון ל-2007 יסתכם, אחרי התוספת הנוספת, בכ-52 מיליארד שקל, כ-10 מיליארד שקל יותר מחוק התקציב המקורי ל-2006. במהלך השנה השוטפת אושרו לתקציב המלחמה עוד מיליארדי שקלים, כך שעלותה הצבאית הכוללת מוערכת בלפחות 12 מיליארד שקל.

העלות האזרחית של המלחמה, הלוקחת בחשבון את הנזקים לרכוש ואת הפסד התוצר הלאומי – אך לא את הפגיעה בחיי-אדם – מוערכת ב-10 מיליארד שקל. בסך הכל עלתה לנו "המערכה בלבנון", כשמה הרשמי, כ-22 מיליארד שקל, שהם כ-5 מיליארד דולר.

ומה שווי התועלות הצבאיות שהופקו ממנה? ישראל לא כבשה שטחי אויב. כושר ההרתעה שלה לא התחזק. במהלך הקרבות חיסל צה"ל כ-250 טרוריסטים חמושים של חיזבאללה (לפי ההודאה האחרונה של הארגון) והרס מספר בנייני מטה ברובע השיעי בבירות ובדרום-לבנון. ניתן לאמוד את הנזק לרכוש ולמלאי התחמושת של חיזבאללה בחצי מיליארד דולר. חיל האוויר אמר גם הסב נזקים לתשתיות האזרחיות של לבנון, אך את אלו לא נוכל להחשיב כתועלת.

הבה נניח שלמלחמה היו עוד כמה תוצאות חיוביות מבחינת ישראל, כמו פגיעת מאות טרוריסטים והרחקה זמנית וחלקית של חיזבאללה מהגבול. נעניק להישגים אלה תג מחיר גבוה של מיליארד דולר.

מה שנותר הוא החישוב הפשוט הבא: הריגת 250 לוחמי חיזבאללה שווה להוצאה של 3.5 מיליארד דולר. במילים אחרות: חיסול לוחם חיובי אללה אחר עלה לישראל 14 מיליון דולר.

לא, זו לא טעות בחישוב: 14 מיליון דולר הרי ציאה מדינת ישראל, שיש לה צבא המחשיב את עצמו לאחד היעילים בעולם, כדי להרוג מחבל אחד של חיזבאללה. מה שהופך את מלחמת לבנון השנייה למלחמה היקרה ביותר, יחסית לתוצאותיה, בתולדות המדינה.

המודיעין הישראלי משער, שלו הציע גורם בינלאומי לכל לוחם של חיזבאללה חצי מיליון דולר במזומן על-מנת שיפרוש, היו מאות לוחמים ניצבים בתור לכסף. תמורת מיליארד דולר יכולנו לקנות את הסתלקותם של 2,000 לוחמי חיזבאללה – ועדיין לחסוך למשק 2.5 מיליארד שקל. זאת בלא מלחמה, בלא קטיושות, בלא פצצות מצרר, בלא הרוגים ופצועים.

מה הפך את המלחמה בלבנון בקיץ 2006 לכה יקרה? השימוש הלא מושכל ביתרון המובהק של צה"ל – הטכנולוגיה. מתחקירי המלחמה מתברר, ששכבה שלמה של קצונה בצה"ל לא יודעת איך להשתמש בשדה הקרב באמצעי לחימה של הטכנולוגיה העילית ובמערכות מידע ובקרה מתקדמות. חיל האוויר יודע זאת, מספר קטן של יחידות נבחרות בחילות האחרים יודעות זאת – אבל הרוב הגדול של בוגרי קורסי הקצונה הצה"ליים לא הורשו ולא אומנו לנהל מערכות קרב היי-טקיות.

וכך, במקום לנצל את פירות ההשקעה בטכנולוגיות צבאיות חדשניות, חזר צה"ל להשתמש באמצעים ישנים, כבדים, בובוניים וזורעי הרס מיותר. הם עלו המון כסף והשיגו תוצאות דלות. כדאי לממשלה לברר את הסיבות ליחס התרועועות/עלות הנמוך כל-כך במלחמת לבנון השנייה לפני שהיא מאשרת עוד תוספת תקציב לביטחון, המחייבת עוד קיצוץ בתקציבים החברתיים.

סבר פלוצקר

© כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר בדרך כלשהי (בכתב, בדפוס או במדיה אחרת) – ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – חלק כלשהו של העיתון (לרבות טקסט, אירוס, צילומים, תמונות, מפות, גרפיקה) הן בגרסה טקסטואלית והן בדפים מעוצבים, לרבות באמצעות הקלטה והקלדה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציאה לאור, ידיעות אחרונות בע"מ

אריאל רובינשטיין • הבחינות הפסיכומטריות

"התפטלות" האוניברסיטאות והצעה לרפורמה

נות די בלמידה עצמית – השיפור הנובע מהשתתפות בקורסי ההכנה הפופולריים והיקרים שולי. אלא שמרכז הבחינות מודה ש"המסגרת המתאימה להכנה היא עניין של סגנון אישי: יש הזקוקים למסגרת נוקשה... בינתיים 80% מהצעירים מרגישים צורך במסגרת נוקשה ויקרה.

או הנה הצעה לרפורמה במנגנון הקבלה ובמבנה הלימודים מאוניברסיטאות, שתשחרר את הסטודנטים לעתיד מהסיוט המיותר הזה. הסמסטר הראשון של הלימודים יהיה פתוח לכל בעל תעודת בגרות ויתקיים כמתכונת למידה מרחוק. מיטב המרצים באוניברסיטאות יידתמו לייצר קורסי מבוא בכל תחומי הלימודים וברמה המצופה באוניברסיטאות המחקה. מועמד לאוניברסיטה יצטרך לעמוד בבחינות ארציות בשישה מהקורסים הללו (לרבות התחומים שהוא מבקש ללמוד). הציונים ייכללו בגיון הציונים של הסטודנט וחובותיו לתואר ראשון יופחתו בהתאם.

כך הסטודנט ייחשף למספר גדול של תחומים (כעת צר עולמו כרוחב החוג או שניים שהוא לומד), הסטודנט יזכה לדעת "מה הוא באמת הולך ללמוד", רמת ההוראה תעלה וניפטר מהבוזבוז הלאומי המשווע הכרוך בתעשיית הבחינות הפסיכומטריות. במילים אחרות, שלושה חודשי הכנה מפרכים במרעי ה"שום דבר" יוחלפו בשלושה חודשי לימודים באוניברסיטאיים של ממש. למה לא? ■

בהצלחה את התואר. במילים אחרות, הבחינה הפסיכומטרית הינה רק מעט יותר משמעותית מהגדרה אכזרית.

"התפטלות" האוניברסיטאות (וזאת אומרת התעמרות האוניברסיטאות, או, "הזוהר של האוניברסיטאות", כפי שכינה את הבחינות סטודנט לפסיכומטריסט מאוניברסיטת בן גוריון שעימו שוחחתי) באה לידי ביטוי גם בפרוצדורה של המבחן. במשך שלוש שעות וחצי הנבחן אינו יכול לצאת לשירותים, אלא על חשבון זמן הבחינה המרודד והלחוצי. סימולציה של החיים? התירוצים שקיבלתי ממרכז הבחינות היו "לא לציטוט" והוכירו לי את הסברי פיקוד העורף למצב המקלטים בצפון.

עובדה "מעצבנת" אחרת: מרכז הבחינות מפיץ אוגדן ובו שש בחינות אמיתיות, שנועדו לאפשר "תרגול" אמין ומקיף של מתכונת הבחינה. מחיר המציאה: 118 שקלים. עלות הפקה מיותרת שכזו זניחה. יותר מעשרת אלפים מועמדים רוכשים את האוגדן הזה מדי שנה, מה שמכניס לקופת מרכז הבחינות של האוניברסיטאות ב"ש" אל" כמיליון שקל בשנה. למרכז הבחינות אין שום הסבר מדוע ב-2006 הם מתקשים להעלות את הבחינות הללו על הרשת חופשי לכל דיכפין. וכי למי חייבות האוניברסיטאות לתת הסברים?

אין מחלוקת שהתכונות למבחן משפרת את הציון באופן משמעותי, אבל לטענת מרכז הבחינות

אלפי צעירים ישראלים, מוכשרים ומלאי חרות חיים, היו יכולים להתרווח מהשירות הצבאי, לטייל במזרח, להתנדב למד"א, לעבוד ולחסוך לקראת ימי האוניברסיטה, או "סתם" לקרוא ספר טוב. במקום זאת הם נאלצים להקדיש שלושה חודשים לשינון מילים עבריות שלא ישתמשו בהן לעולם, לתרגול תכסיסים ערמוניים לפתרון חידות ולאומון לקראת המשימה הגורלית שאין בילתה: השגת ציון שיאפי שר להם להתקבל לחוגים המבוקשים.

לשירות מי מהקוראים שלא ראה מימיו מביחן פסיכומטרי, הנה שאלה טיפוסית מהדגם המכור נה "שאלת פטל". לפניך ארבעה משפטים. בשלושה מהם יקבל המשפט משמעות כשתחליף את השורש "פטל" בשורש אחר. מהו המשפט הרביעי?

1. הפטולים, רוצים לחזור לכפריהם.
2. האוניברסיטאות מתפטלות בצעירי ישראל.
3. פטל השכחה שייך לעניים.
4. העובד היה צריך פטל את הקוצים.

(רמז: התשובה הנכונה 1). כן, אחרי שעבר טירונות, הוכיח את צדקת דרכו כנו במחסומים בשטחים ולחם מלחמה חסרת פשר בלבנון, צריך הצעיר הישראלי לעבור בחינה שהיא צידוק לקיומה הוא ש"לרוב היא מנבאת היטב הצלחה בלימודים". הסטטיסטיקה מטשטשת את העובדה המקוממת: מאה נקודות בבחינה הפסיכומטרית מעלות באחוזים ספורים את הסיכוי שהמועמד יסיים

ישראלים 2006 ||| אלעד גרשורן

הליכות חיים. ירון חזן (בשחור), 28, מהנדס חשמל, אלקטרוניקה ומחשבים, בהליכת כושר יומית של אנשי מרכז הפיתוח של "אינטל" בחיפה. הולכים במסלול קבוע מהמרכז עד טירת כרמל ובחזרה – כ-3 ק"מ. במרכז גם חדר כושר פעיל. המטרה: להפעיל את הגוף לאחר ישיבה של שעות ארוכות מול צגי המחשב. ירון: "שמרו על עצמכם, תיהנו והשתדלו לעשות דברים גם בשביל עצמכם"

מכתבים

לא שאלה של גבול

עמוס עוז מאיים על אולמרט כי אם לא ייענה ומיד להפצרות השלום של אסד, תפרוץ מלחמה ("יריעות אחרונות" 19.12). לדברי עוז, מלחמת יום-כיפור פרצה בשל סרבנות השלום של ישראל, ואילו מסרה ישראל את הגולן מלכתחילה, לא הייתה פורצת. אם כך, מדוע פרצה מלחמת ששת הימים, ומה היה קורה לו פרצה עז צמת השריון הסורי לישראל מנקודת ההתחלה של עמק הירדן? עוז ודומיו אינם מסוגלים להבין כי מקור הסכסוך היהודי-ערבי נעוץ בריבונות היהודית, ללא קשר לגודל הטריטוריה שעליה היא מוחלת. כל קו גבול, לא חשוב מה צבעו או מיקורו, הוא עילה למלחמה, כיוון שעל-פי האיסלאם ישות יהודית ריבונית היא כפירה בעיקה, שחובה לקעקע ולנתק. ד"ר יונל בונדשטטר, להגים

היכן נמצא הקו הירוק?

הוויכוח שהתעורר לאחרונה בעקבות הוראתה של שרת החינוך להחזיר את סימון הקו הירוק למפות בתי-הספר הוא למעשה על הרה-יורה בלבד ומיותר לחלוטין. דהיפקטו נקבע הקו ה"ל" על-ידי משרד הביטחון; יוציא צה"ל לאור את מפת הקו, שאותו נאסר על תושבי השטחים לחצות, וזה למעשה, פחות או יותר, הקו הירוק, ובא לציון גואל.

מנחם איתן, חולון

"הדוד סם" יחליט

אולמרט טוען כי משאומתן עם סוריה מנוגד לאינטרס האמריקאי, ובכך בעצם מגלגל מפתחו את תפוח האדמה הלוהט. נראה כי "הדוד סם" הביא אותנו למצב שבו ראש ממשלה בישראל אינו יכול לקבל החלטה מדינית ולהיענות ליוזמת שלום, פיי קטיבית ככל שתהיה, בגלל שמישוהו "למעלה" עלול לכעוס. אז נכון, ארה"ב היא אמנם ידירתנו הטובה ביותר, אך יש מקרים שבהם צריך לעצור ולחשוב אם "החברות" הזו לא מסנוורת אותנו. איני רוצה לחשוב שבראש מדינתנו עומד אדם שמקבל את החלטותיו על סמך מדיניות שמונהגת על-ידי אנשים מעבר לים, שלא אני בחרתי בהם. מובן שיש לחשוד בכוונות הסוריות, אך לחסום באופן גורף את הצעותיו של אסד זה אבסורד, במיוחד כשזה מנומק בשיקולי אינטרסים אמריקאיים.

דנה לוי, ראשון-לציון

אפליה דו-גלגלית

בימים אלה הקפיטליזם מכה שוב ופעמיים: שני העשירונים העליונים עומדים לקבל הרבה במסגרת הרפורמה, ואילו השכבות החלשות יקבלו מאומה. לזה כבר התרגלנו. כעת אנו גם מתבשרים שבעל קט"נ, כמו סטודנט שאמצעו רלים, יש להם ביטוח באלף שקל יותר מבעל רכב שטח, העולה הון עתק. שלא לדבר על כך שרכב שטח מסכן נהגים אחרים על הכביש ושקטנוע מונע פקקים וזיהום אוויר. המדינה הולכת ומתנתקת מרוב אזרחיה הלא אמידים ומצמיחה באהבה את עשיריה. אולי אפשר אחרת?

אסתר אחויון, פתח-תקווה

כתובת למכתבים (עד 150 מילה): ידיעות אחרונות, ת.ד. 109 ת"א 079:03-6082546 אימייל: letters@yedioth.co.il נא לציין שם מלא, כתובת ומספר טלפון

זלמן שובל • השביתה הגדולה

נחטפנו

האם מצפה לנו עוד שביתה גדולה במשך בקרוב? נקווה שלא, אך למרבה הצער אין ביטחון בכך – שכן אף לא אחד מהגורמים שאחראים למצב שהביא לשביתה לפני שלושה שבועות – ההסתדרות, הממשלה והרשויות המקומיות – לא תיקן את מה שהיה טעון תיקון. האם שוב נעמוד בפני "חטיפה" של מדינה שלימה? מה? ההסתדרות לא היססה לשחק את רוב השירים הציבוריים בארץ – מוסדות חינוך, מרפאות חוץ, שדות תעופה, משרדי ממשלה ומוסדות אחרים המשרתים את הציבור. כדרכה היא "חטפה" את כולנו כשהחליטה להכריז על שביתה כללית, ללא כל התחשבות בנוק החמור שהיא מסבה למשק הישראלי, לתדמית המדינה בעולם, לענף התיירות, לרווחת תושבי המדינה ובסופו של דבר גם לעובדי דים שהיא מגוננת עליהם כביכול.

האם עובדי הרשויות המקומיות, ששכרם הולך במשך חודשים ארוכים, אינם צודקים? צודקים גם צודקים. והנה אנחנו למדים, שגם עכשיו רק חלק מהרשויות העבירו לעובדיהן את המגיע להם. ברור לגמרי מי האשם: ממשלה שאיננה מכבדת את חייבויותיה, יחד עם רשויות מקומיות שאינן מקיימות שמץ של מינהל תקין. אך מדוע להעניש את כלל האזרחים או את אותן עיריות או רשויות מקומיות, כמו חיפה למשל, שכן פעלו נכון?

ראשי ההסתדרות סבורים כנראה שהם יכריזו לים לנצל ללא בושה את חולשת הממשלה, כשהם בטוחים שהציבור העשוק יסכים לעולם ועד להתייחס ליוזמים בפניו כאל מורדי גשם.

לתופעה של השבתה סוחפת של השירותים הציבוריים אין אח ורע בכמעט שום מדינה דמוקרטית אחרת בתבל. בוודאי לא באותן מדינות שישיראל שאפת להידמות אליהן וחייבת להתחרות בהן. ונשאלת השאלה מה קרה לכל ההצעות והתוכניות של המפלגות, הן אלה שבקואליציה והן אלה שבאופוזיציה, שהבטיחו לחוקק חוקים לאיסור שביתות והשבחות בשירותים הציבוריים החיוניים?

ברור שבכל חקיקה כזאת צריכים להיכלל צעדים ואמצעים להגן על ציבור העובדים – דרכים חוקיות שיאפשרו לצדדים בסכסוך להגיש את תביעותיהם בצורה הוגנת ושוויונית למוסד לבנות חובה, כשהם מתחייבים מראש לקבל את פסיונותיו. אמנם בתי-הדין לעבודה ממלאים היום חלק מהתפקידים ה"ל", אך כפי שהמציאות מוכיחה, לא בצורה מלאה. הציבור הישראלי בוודאי רשאי לדרוש שלא ישמש בן-ערוכה לצדדים בסכסוך שאין לו כל נגיעה אליו. ■

מבטאים

117,000 נכנסות מבקרים לישראל ורשמו בנובמבר השנה, ירידה של 29% לעומת נובמבר 2005

מקור: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

אביעד קליינברג • אירוניה היסטורית

אחרי החגים

לנצרות אנשי הצפון הביאו אתם לחגיגה את פולחני העצים ירוקי-הערד הקדושים שלהם שסימלו את ההתחדשות העונתית בצפון. הוסיפו לכך את פולחני ני הצרכנות האמריקאית (באמריקה הצריכה היא הרת האמיתית והצרכנות היא הגאולה) עם סנטה קלאוס עוטה צבעי אדום-לבן של קוקה קולה וקורא לצרוך, לצרוך ולצרוך – והרי לכם הכריסמס המודרני ככל הדרו. מי צריך טקסים משעממים בכנסייה כשאפשר לקנות, לשתות ולאכול, להדליק נרות ולהתכנס מסביב לעץ אשוח.

כל זה אינו בלתי קשור אלינו. אין זה מקרה שחג החנוכה הפך להיות מחגיגת טיהור בית המקדש עם הצלחת המרד החשמונאי לחג שניצחון האור על החושך, חלוקת מתנות (דמי חנוכה) ומשחקי מזל (סביבו נים וקלפים) הם מאפייניו. בכל יום מוסיפים נר לחנוכה וזה האור גובר על החושך. ליהודים, כמו לנוצרים, ישנם כמובן הסברים פנימיים לכל מנהג כזה, אבל ההיסטוריה, המביטה על בני האדם מן הגוֹוֹטֵרָה, אינה יכולה שלא לחייך על האירוניות הקטנות שלה.

יש עוד אירוניה קטנה שתעלה חיוך על שפתיה הקשישות של ההיסטוריה: חג החנוכה הוא חגם של המכבים. זה מוצג לא רק בניצחון האור על החושך, אלא גם בניצחון היהדות (הדתית) על היוונות (האלי-לית) ובעיקר על ההתייוונות היהודית. המרד אכן מתחיל כמאבק של סיעת בית חשמונאי בסיעה המתיוונת ובפטרוניה הסורים, אבל מעניין לראות מה קורה לצאצאיו של מתתיהו הקנאי ברגע שבו עלו לשלטון: הם נעשים מיוונים יותר ויותר. הם לומדים יוונית, מקימים מוסדות יוונים ומעניקים לילדיהם חינוך מיווני; הם נעשים הורקנוס ואלכסנדר, אריסטובולוס ואנטיגונוס. הם ההפך הגמור מקנאות. הם אינם מוותרים על יהדותם, אבל גם לרחות את התרבות "הכללית" אינם רוצים. לחיים יש היגיון משלהם. חגים שמחים. ■

חגים הם הזדמנות טובה לבחון את נפלאות הנפש האנושית. חישובו למשל על חג המולד (תמיד קל יותר להתחיל עם הגויים). לכאורה חוגג העולם הנוצרי ב-25 בדצמבר את יום הולדתו של המשיח. בדיוק תשעה חודשים קלנדריים אחרי שהמלאך גבריאל בישר לבתולה מרים כי היא עתידה להתעבר מרוח הקודש וללדת את המשיח, נולד ישו בבית לחם. זה היה רגע חגיגי: ספרי הברית-החדשה מספרים כי מקהלות המלאכים יזמרו בהתלהבות גדולה מן הרגיל, רועים במדבר יהודה ראו אור גדול, מלכים מן המזרח הגיעו נושאי מתנות. מאז מציינים הנוצרים את הרגע ההיסטורי הזה שבו התחילה הגאולה.

אז זהו, שלא בדיוק. במאות הראשונות לקיומה של רתם לא עשו הנוצרים עניין גדול מימי הולדתו. לאיש לא היה מושג מתי נולד ישו. התאריך החשוב בחיי המושיע היה יום חג הפסחא, זמן מותו ותחייתו. את הפסחא, שלה היו סממנים יהודיים מובהקים, חגגו. אלא שבמאה הרביעית התחולל שינוי גדול בחיי הקהילה: היא הפכה מכת קטנה ונדרפת לרת האימפריה הרומית. מנהיגי הכנסייה נחלצו לנצח את העולם האליילי שמצאו סביבם. צריך היה להטביל אנשים, מבנים ומקומות, וגם את לוח השנה שהיה מלא באלים הרומיים ובחגיגתם.

לקראת סוף חודש דצמבר שבים הימים להתארך והאור גובר על החושך. בעולם הרומי חגגו אז את הס'טורנאליה לכבוד האל סאטורנוס, במאכל ובמשחק, בהדלקת אבוקות, במתן מתנות ובמשחקי מזל. ב-25 בדצמבר חגגו את יום הולדתו של Sol Invictus, "השמש הבלתי מנוצח". כל זה נשמע טוב מכדי להשאירו לעובדי האלילים. הכנסייה הודיעה אפוא שלא את יום הולדתו של אל השמש יש לחגוג בתאריך הזה, אלא את יום הולדתו של איש נצתר. יתר חלקי החגיגות אומצו בחום. כאשר נטבלו

נח קליגר • טהרן, ברלין

ללמוד מן ההיסטוריה

גם מאות אלפים, אם לא מיליונים, חסידים וחרדים נאמנים וקנאים ביותר? מדוע העניש גם כמיליון וחצי תינוקות וילדים, שלא יכלו עוד להיות ציונים? הכנס ההזוי של אחמדינג'ד לא חידש כמובן דבר וחי צי דבר ביחס לשואה, כי אפילו 60 שגרנים אינם יכולים להכחיש עובדות היסטוריות. אך הוא בכל זאת איפשר לאחמדינג'ד שוב להשמיע את אימויו על המדינה היהודית ושוב להכריז כי "היא תיעלם תוך זמן קצר". בנקודה זו נשיא איראן מאור עקבי וצריך להתייחס לדבריו ברצינות מוחלטת. היטלר אמר כומנו דברים והיום על היהדות אחרי שנבחר לקנצלר של גרמניה. אלא שהעולם לא האמין לדבריו. "האיש הוא פסיכופת ולא צריך לקחת אותו ברצינות", טענו אז כמעט כל המדינאים והפרשנים הפוליטיים ברחבי תבל. גם יהודים רבים לא האמינו שהאיש אומנם מתכוון לכל אשר הכריז והצהיר. ההמשך הוכיח שהוא התכוון לכל מילה. לכן טוב יע

נראה שטעיתי כאשר סברתי שיש להתעלם מ"הכנס המדעי" של מכחישי השואה בטהרן, שכן הכנס הזה זכה בעולם להד עצום ומאוד שלילי למארגניו ומשתתפיו. תמה הפארסה העצובה של טהרן. מכחישי השואה המקצועיים מארצות המערב שבו למדינותיהם וימשיכו שם במלאכתם השערוריתית. גם ה"מומחים" וה"חוקרים" מארצות האיסלאם שבו למקומותיהם וימשיכו משם להטות נגד ישראל. כך גם יעשו חצי תריסר החרדים משוורת נטורי קרתא, שבאו לטהרן כדי להפגין את התנגדותם לצינונות ולישראל ולהתנשק עם אחמדינג'ד. נוכחותם של אותם חרדים היוותה כמובן אטרקציה מיוחדת, והוסיפה צבע (שחור) להתכנסות הביזארית. "הטיעון" להגעתם של אותם תמהונים היה מהמקומי מים ביותר ששמעתי אי-פעם. "הציונים הם שהביאו את השואה על העם היהודי", אמרו. לא ייאמן. אז זו הסיבה, מדוע הקב"ה לא העניש רק את הכופרים הציונים, אלא